lebă
da

printre nuferii moale
pocnind şi c dorul de
dragoste neîmpliiiire a
iui lebăda oare ştie sa
cînte frumos de fiecare
dată cînd moare

Hu priviţi lebăda
niciodată de-aproapc
eu am văzut-o ieşind |*a* mal
înfulecîndu-şi prada
şi guiţînd porceşte
grăunţe tăvălite
în prundul umed
şi trupuil gras şi dezechilibrat
de pe-un picior pe altu-i cade
şi aripile scurte îi arirnă jalnic
ţi ginii i se leagănă dizgraţios
cu ondulări de şarpe de mocirlă

lebăda are pe cap
coroană subţire de
aur şi-şi poartă pe
ape dumnezceşte
săgeata şi e zvelta
din cale afara
numai privită-n
amurg de la marc
distanţă